

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Bîzgu Petru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, în cauza penală în privința lui

Bîzgu Petru XXXXXX, născut la
xxxxxxx, originar și domiciliat în mun.
xxxxxx, s. xxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 02.11.2020-11.12.2020;

Instanța de apel: 29.12.2020– 02.06.2021;

Instanța de recurs: 18.08.2021 –17.11.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 decembrie 2020, pronunțată în urma examinării cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Bîzgu Petru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal și i s-a aplicat în baza acestei norme o pedeapsă principală sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu calcularea acestui termen de la data devenirii definitive a sentinței, precum și o pedeapsă complementară obligatorie – privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 5 (cinci) ani.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

S-a încasat de la Bîzgu Petru în beneficiul bugetului de stat suma de 3 360 (trei mii trei sute șaiszeci) lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, Bîzgu Petru urmărind punerea în circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, acționând prin păstrarea, transportarea, distribuirea, precum și alte operațiuni ilegale cu droguri, pe parcursul perioadei de timp cuprinse între începutul anului 2020 - până la 17.06.2020, a efectuat operațiuni ilegale în vederea păstrării și înstrăinării drogurilor pe teritoriul Republicii Moldova. Astfel, Bîzgu Petru, dobânda din surse nestabilite până la moment de organul de urmărire penală, diferite cantități de droguri- marijuana, împărțindu-le în prealabil în doze mai mici după care, în repetate rânduri contacta telefonic persoane neidentificate de organul de urmărire penală, cu care negocia vânzarea acestui tip de droguri persoanelor dependente de consumul de droguri, cu prețuri majorate. În aceste condiții, Bîzgu Petru xxxxx, la data de 26 februarie 2020, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, aflându-se în fața marketului nr. 1, amplasat pe str. Alecu Russo 17, din mun. Chișinău, i-a comercializat investigatorului sub acoperire cu date cifrate Lupașcu Sandu, droguri sub forma unui pachetel de tip „zip-lock” în care se afla o substanță de culoare verde la prețul de 1600 lei, care se atribuie la droguri și constituie proporții mari, pe care anterior le-a păstrat la sine și le-a dobândit dintr-o sursă la moment nestabilă de organul de urmărire penală. Potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-918 din 18.03.2020, s-a stabilit că masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde-cafenie, prezentată la examinare într-un plic de hârtie de culoare albă, ridicate de la investigatorul sub acoperire, în urma achiziției de control, de la Lupașcu Sandu reprezintă marijuana, care se atribuie la droguri. Cantitatea totală a drogurilor (marijuana) constituie 4,51 grame (masă uscată). Conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 79 din 23.01.2006, aceste 4,51 grame (masă uscată) de marijuana, constituie proporții mari.

Tot el, Bîzgu Petru, urmărind scopul circulației ilegale a drogurilor în scop de înstrăinare, pentru păstrare, prelucrare și vânzare, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală a obținut substanțele narcotice - marijuana, pe care le-a păstrat la sine și la domiciliul său de pe adresa sat. xxxxxx, mun. xxxxxx, până la 17.06.2020, aproximativ ora 10:40, când în cadrul percheziției la domiciliu, conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2323 din 15.07.2020, asupra acestuia au fost depistate și ridicate droguri sub formă de masa vegetală, uscată și mărunțită de culoare verde, prezentată la examinare în două pachete din hârtie precum și

particulele unice de masă vegetală de pe suprafața interioară a râșniței din metal, depistate și ridicate la 17.06.2020 în rezultatul efectuării percheziției la domiciliul cet. Bîzgu Petru, reprezintă marijuană, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Masa totală a substanței stupefiante, marijuană, constituie 2,23 g. Cantitatea totală a drogurilor (marijuana) constituie 6,74 grame (masă uscată). Conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr.79 din 23.01.2006, atât cantitățile separate de 2,23 g cât și de 4,51 g, precum și masa totală a acestora - 6,74 grame (masă uscată) de marijuană, constituie proporții mari.

Astfel, acțiunile inculpatului Bîzgu Petru au fost încadrate în baza art. 217¹ alin.(3) lit. f) din Cod penal, și anume: circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, manifestată prin păstrarea, transportarea, distribuirea, precum și alte operațiuni ilegale cu drogurile, săvârșite în proporții mari.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Beșliu Liliana, solicitând: admiterea apelului, casarea parțială a sentinței pe cauza penală de învinuire a lui Bîzgu Petru din motivele expuse în partea descriptivă a apelului, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, recunoscându-l pe Bîzgu Petru culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 8 (opt) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semi-închis, precum și o pedeapsă complementară obligatorie – privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 4 (patru) ani; încasarea din contul inculpatului Bîzgu Petru, în beneficiul bugetului de stat suma de 3 360 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare; nimicirea corpului delict ce se află în camera de păstrare a IP Rîșcani al DP mun. Chișinău.

- avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Bîzgu Petru, solicitând: admiterea apelului, casarea sentinței în partea soluționării liberării inculpatului de răspundere penală în baza art. 217 alin. (5) Cod penal și încasării cheltuielilor de judecată cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care procesul penal să fie încetat.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, procurorul a invocat că:

- deși instanța a calificat corect acțiunile inculpatului Bîzgu Petru, sentința este nefondată sub aspectul blândeții pedepsei stabilite sub formă

de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semi-închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 5 (cinci) ani, deoarece instanța de judecată nu a luat în considerație în cumul toate circumstanțele stabilite la aplicarea pedepsei, rezultând din personalitatea inculpatului;

- pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă și contrar prevederilor art. 61 Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și din partea altor persoane, predispuse săvârșirii unor infracțiuni similare.

3.2 În conținutul cererii de apel depuse, avocatul Zadorojnîi Andrei a invocat că:

- în ședința de judecată, inculpatul Bîzgu Petru a declarat că recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii care îi este incriminată și nu dorește administrarea altor probe, fiind depusă în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale;

- apărarea nu contestă latura obiectivă și componența de infracțiune, însă menționează că instanța de fond a acceptat învinuirea în întregime, copiind rechizitoriul în textul sentinței, considerând ca probe ordonanțele indicate de către acuzare, nerespectând în acest sens prevederile articolelor 93, 6 pct. 28) Cod de procedură penală, neputând servi drept probe, sunt inadmisibile în această calitate și urmează să fie excluse din lista probelor, nu pot fi puse în baza sentinței;

- adoptând sentința, instanța de fond nu a luat în considerație modificările din 01.12.2020 Organizației Națiunilor Unite (ONU), și anume Comisia pentru Stupefiante a recomandat recalificarea cannabis-ului, eliminând această plantă de pe lista stupefiantelor cele mai periculoase și l-a exclus din lista nr. 4 a Convenției unice asupra drogurilor din 1961, care a stat la baza Hotărârii de Guvern nr.79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, substanța „marijuana (masă uscată)” este o substanță stupefiantă;

- examinând superficial și neobiectiv solicitarea apărării de aplicare a prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal și informația nr. 34/18/4-12/443 din 03.12.2020, semnată de șeful Direcției Investigații Infracțiuni legate de droguri, comisar principal Ion Țurcanu (f.d. 80 Vol. II), prin care se confirmă

faptul că Bîzgu Petru a contribuit activ la descoperirea unor infracțiuni, inclusiv de comercializare a drogurilor, instanța de judecată nejustificat și ilegal a respins-o sub un pretext nepotrivit, că "eventualul suport acordat de un inculpat la descoperirea altor fapte criminale, decât cea investigată de instanță, nu poate fi apreciat ca o contribuție activă a acestuia la descoperirea infracțiunii investigate de instanță în prezenta cauză penală";

- sunt întrunite condițiile pentru liberarea lui Bîzgu Petru de răspundere penală în legătură cu contribuirea activă la descoperirea și contracararea infracțiunii ce ține de circulația ilegală a drogurilor, fapt confirmat documentar;

- cheltuielile judiciare suportate în cadrul procesului-penal, se trec în contul statului, fiind suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, din ce motiv, cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului, susține că urmează să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021 au fost respinse apelurile declarate de procuror, de avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Bîzgu Petru, ca fiind nefondate, cu menținerea fără modificări a hotărârii contestate.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că prima instanță, în sentința sa, corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului Bîzgu Petru în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a statuat că vinovăția inculpatului Bîzgu Petru în comiterea infracțiunii imputate se confirmă nu doar prin declarațiile de recunoaștere a vinovăției, ci și prin cumulul probelor administrate de organul de urmărire penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele.

Audiind opiniile participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, instanța de apel a conchis că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, iar acțiunile inculpatului Bîzgu Petru just au fost încadrate în

dispoziția art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, după indicii calificativi – circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, manifestată prin păstrarea, transportarea, distribuirea, precum și alte operațiuni ilegale cu drogurile, săvârșite în proporții mari.

Pentru a evita repetări inutile, instanța de apel a însușit argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a determinat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Bîzgu Petru în comiterea infracțiunii pentru care a fost deferit justiției, făcând trimitere la declarațiile ultimului date în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, cât și motivele examinării apelurilor în lipsa inculpatului.

Instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate se confirmă nu doar prin declarațiile de recunoaștere a vinovăției, ci și prin cumulul probelor administrate de organul de urmărire penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: procesul - verbal de audiere a martorului Lupașcu Sandu din 26.02.2020 (f.d.30 Vol. I), procesul - verbal de audiere a martorului Lupașcu Sandu din 26.02.2020 (f.d.31 Vol. I), procesul - verbal de audiere a martorului Lavric Ghenadie din 18.06.2020 (f.d.118 Vol. I), ordonanța de ridicare din 26.02.2020, prin care s-a dispus efectuarea ridicării de la Lupașcu Sandu Andrei a drogurilor procurate la data de 26.02.2020 de la o persoană pe nume „Petru” (f.d.32 Vol. I), procesul-verbal de ridicare din 26.02.2020, prin care a fost ridicate un pachetel de polietilenă de tip zip-lock, în care se afla masă vegetală de culoare verde, uscată, achiziționată la data de 26.02.2020 (f.d.33 Vol. I), raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-918 din 18.03.2020 (f.d.37-40 Vol. I), ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict a obiectelor suspuse expertizei chimice din 09.04.2020 (f.d.41 Vol. I), chitanță nr. 3563 în primirea corpurilor delict pe dosar penal nr. 2019320037 la data de 09.04.2020, a unui plic alb cu masa vegetală de culoare verde ce reprezintă marijuana cu masa de 4,51 g, conform ordonanței de transmitere la păstrare (f.d.42 Vol. I), procesul - verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații (interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice) din 04.04.2020, stenograma și suportul digital CD-R din 04.04.2020 (f.d.50-58 Vol. I), portul digital CD-R din 04.04.2020 (f.d.50-58 Vol. I) (instanța de apel a reținut că proba respectivă demonstrează că inculpatul a realizat acțiuni de comercializare a drogurilor, atât vânzare către alte persoane cât și procurare, inclusiv în luna aprilie 2020, adică după ce i-a fost stabilită pedeapsă prin sentința din 09 martie 2020),

procesul - verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații (interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice), stenogramă și suport digital CD-R din 04.05.2020 (f.d.72-75 Vol. I) (în decizie s-a menționat că informațiile relevate de probele enunțate până la această etapă, exclud versiunea sugerată de inculpat precum că el ar fi fost provocat de investigatorul sub acoperire să comită comercializarea drogurilor. Ori este evident că inculpatul comitea acte de comercializare a drogurilor atât până cât și după contactarea acestuia de către investigatorul sub acoperire. Mai mult, se pare că acesta a continuat să comercializeze droguri, chiar și după ce i-a fost stabilită pedeapsa prin sentința din 09 martie 2020), procesul - verbal de percheziție din 17.06.2020, prin care a fost efectuată percheziția la domiciliul cet. Bîzgu Petru (f.d.103-104 Vol. I) (s-a indicat că instanța de fond a reținut că, proba respectivă relevă că inculpatul nu a predat benevol careva din substanțele depistate la domiciliul său în timpul percheziției, ori acestea au fost depistate în urma realizării acțiunii procesuale specificate), raport de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2323 din 15.07.2020 (f.d.109-114 Vol. I), ordonanța din 23.07.2020, prin care a fost recunoscut în calitate de corp delict masa vegetală de culoare verde, prezentată în două pachete din hârtie și particule unice de masă vegetală de pe suprafața interioară a râșniței din metal, depistate și ridicate la 17.06.2020 în cadrul percheziției la domiciliu, reprezintă marijuana (f.d.115 Vol. I), chitanță nr. 3673 în primirea corpurilor delict pe dosar penal nr. 2019320037, la data de 23.07.2020 a unui plic alb cu marijuana cu masa de 2, 23 g de la Bîzgu Petru conform ordonanței de transmitere spre păstrare (f.d.116 Vol. I), corpurile delict: - 1) masa vegetală de culoare verde-cafenie reprezintă marijuana, care se atribuie la substanțele stupefiante, recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanța din 09.04.2020. Cantitatea substanței stupefiante- marijuana, constituie 4,51 g, sigilată în plic de hârtie cu inscripția „R/E 918 din 18.03.2020 cu impresiunea ștampilei EXPERT JUDICIAR 038”, anexate la cauza penală prin ordonanța din 09.04.2020 (f.d. 41 Vol. I). Masă vegetală de culoare verde, uscată, mărunțită prezentată la examinare reprezintă marijuana, masa totală a substanței stupefiante, marijuana, constituie 2,23 g și râșnița din metal, recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța din 23.07.2020 (f.d. 115 vol. I), sigilate în plic din hârtie cu inscripția Ambalaj nr. 2/2 RE nr. 34/12/1 -R-2323 din 15.07.2020, cu ștampila EXPERT JUDICIAR 030, anexate la cauza penală prin ordonanța din 23.07.2020, (transmise în camera de păstrare a corpurilor delict IP Râșcani, mun. Chișinău), procesul - verbal privind controlul transmiterii banilor din 26.02.2020 (f.d.20-21 Vol. I), procesul - verbal de consemnare a măsurii

speciale de investigație (achiziția de control) din 27.02.2020 (f.d.22-23 Vol. I), procesul - verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație (investigarea sub acoperire) din 27.02.2020 (f.d.24-25 Vol. I).

Instanța de apel a reținut că legalitatea și temeinicia sentinței este contestată cu apel de către procuror în partea individualizării pedepsei și de avocatul Andrei Zadorojnîi în numele inculpatului Bîzgu Petru prin care a solicitat ca inculpatul să fie liberat de răspunderea penală în conformitate cu prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal.

Instanța de apel, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează (recunoașterea vinovăției și contribuția activă la descoperirea unor infracțiuni inclusiv de comercializare a drogurilor) ori agravează răspunderea penală (săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Subsecvent, instanța de apel a reținut că prin sentința nr. 1-201/2012 din 26.09.2012, Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău a încetat procesul penal de învinuire a lui Iavița Ivan și Bîzgu Petru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, din motivul împăcării părții vătămate cu inculpații, (f.d.231-232 Vol. I). Potrivit art. 111 alin. (1) lit. a) Cod penal, nu are antecedente penale. Prin sentința nr. 1-226/17 din 26.07.2017, Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana l-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității pe care acesta le-a executat (f.d.228-230 Vol. I). Astfel, conform certificatului BP Ciocana nr. 04/04-11703 din 11.12.2020, Bîzgu Petru a executat pedeapsa de 100 ore de muncă neremunerată în folosul comunității și a fost exclus de la evidență la data de 14.11.2018. Din aceste considerente, instanța de apel a constatat că antecedentul penal determinat de această condamnare era stins la momentul comiterii prezentei infracțiuni.

Sub acest aspect, instanța de apel a menționat că inculpatul Bîzgu Petru a continuat să comită infracțiuni legate de comercializarea ilegală a drogurilor, chiar și după ce a fost condamnat pentru o astfel de infracțiune. Or, prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18.11.2020, apelul declarat de procuror împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul

Buiucani din 09 martie 2020 în cauza penală de învinuire a lui Bîzgu Petru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, a fost admis cu casarea sentinței în partea aplicării art. 90 Cod penal și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță și anume: pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 3 ani, aplicată lui Bîzgu Petru în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, s-a dispus că urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a indicat că, respectiv, atât în luna aprilie cât și în luna mai-iunie 2020, adică după emiterea sentinței din 09 martie 2020, inculpatul a continuat să comercializeze droguri.

Instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, a conchis că pedeapsa stabilită de instanța de fond este motivată, individualizată și aplicată inculpatului în acord cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

În acest sens, instanța de apel a respins motivele invocate de procuror în apelul depus, cu privire la stabilirea pedepsei în privința lui Bîzgu Petru sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 8 (opt) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semi-închis, precum și o pedeapsă complementară obligatorie – privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 4 (patru) ani.

Instanța de apel a constatat că, reieșind din noile limite ale pedepsei prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal coroborat cu art. 364¹ Cod de procedură penală și anume limita minimă de 2 ani închisoare (3 ani – 1/3 din 3 ani) și limita maximă de 4 ani și 8 luni închisoare (7 ani – 1/3 din 7 ani), dar și luând în calcul pericolul social sporit al păstrării, transportării, distribuirii și înstrăinării drogurilor, ținând cont de circumstanțele atenuante, instanța de fond întemeiat a considerat că în privința inculpatului Bîzgu Petru, este proporțională aplicarea unei pedepse principale sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis, precum și o pedeapsă complementară obligatorie – privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 5 (cinci) ani.

Instanța de apel a menționat că, având în vedere că inculpatul și-a recunoscut vinovăția, nu este echitabil aplicarea unei pedepse sub formă de

închisoare pe o perioadă mai mare, adică de 4 (patru) ani și 8 (opt) luni în privința inculpatului și nici cu reducerea pedepsei complementare obligatorii – privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 4 (patru) ani.

Referitor la argumentul apărătorului, care a menționat că la 01.12.2020, ONU Comisia pentru Stupefiante a recomandat recalificarea cannabisului și l-a exclus din lista la Convenția din 1961 care a stat la baza Hotărârii de Guvern nr.79, instanța de apel a relevat faptul că apărătorul a făcut referire la un articol redactat de către New York Times la data de 02.12.2020, potrivit căruia *„Comisia Națiunilor Unite pentru stupefiante a decis să excludă marijuana medicală și derivații săi din categoria celor mai periculoase droguri din lume. Cannabis-ul în scopuri medicale a fost eliminat din Anexa IV a Convenției unice privind stupefiantele din 1961, conform unei declarații a unei comisii a ONU cu sediul la Viena. Decizia a fost luată pe baza recomandărilor Organizației Mondiale a Sănătății făcute în ianuarie 2019. Totodată, marijuana a fost lăsată pe lista I a Convenției unice privind stupefiantele, adică este supusă tuturor măsurilor de control aplicate drogurilor”*.

Instanța de apel a menționat că, potrivit art. 3 alin. (1) din Convenția unică asupra stupefiantelor și protocolul de modificare a acestei Convenții din 30.03.61, dacă o parte sau Organizația Mondială a Sănătății este în posesia unor informații care, după părerea sa, fac necesară modificarea vreunui tabel, ea se va adresa secretarului general cu o notificare însoțită de toate informațiile respective necesare în sprijinul acesteia.

S-a mai indicat în decizie că, conform art. 3 alin. (5) din aceeași Convenție, dacă Organizația Mondială a Sănătății constată că un stupefiant din tabelul I este susceptibil în mod deosebit să dea naștere la abuzuri și să producă efecte nocive (paragraful 3) și că acest pericol nu este compensat prin avantajele terapeutice apreciabile pe care să nu le posedate alte substanțe decât cele din tabelul IV, comisia poate, în conformitate cu recomandarea Organizației Mondiale a Sănătății, să înscrie acest stupefiant în tabelul IV.

Respectiv, instanța de apel a atestat că în lista stupefiantelor incluse în tabelul I și IV din Convenția unică asupra stupefiantelor și protocolul de modificare a acestei Convenții din 30.03.61, cannabis (câneapă indiană), rășina, extract și tinctură din cannabis, cannabis și rășină de cannabis sunt incluse în aceste liste.

Instanța de apel a indicat că, în conformitate cu Hotărârea privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile

acestora nr. 79 din 23.01.2006, cannabisul, marijuana sunt incluse la poziția nr.7 în lista substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, în calitate de substanță stupefiantă.

Astfel, instanța de apel a reiterat că informațiile relevate de HG 79 din 23.01.2006, precum și cele relevate de Convenția unică asupra stupefiantelor din 30.03.1961, demonstrează că în Lista nr. 1 anexă la Convenția unică privind stupefiantele, este în continuare inclus cannabisul (o formă a căruia este și marijuana în masă uscată). Nimic din conținutul Convenției regăsite pe site-ul depozitarului său, dar nici din textul HG nr. 79 nu demonstrează că ar fi fost liberalizată comercializarea sau păstrarea, cannabisului. Mai mult decât atât, actele specificate demonstrează în continuare că marijuana este o substanță stupefiantă a cărei circulație și comercializare este interzisă pe teritoriul Republicii Moldova.

Instanța de apel a constatat că nu se pot reține motivele formulate de avocat, ori, chiar dacă cannabisul a fost exclus din lista nr. 4, acesta se regăsește în lista nr. 1 la Convenție, ceea ce înseamnă că circulația acestuia este restricționată, fapt care rezultă și din prevederile HG. Nr. 79. Reieșind din acest fapt, motivele invocate de apărător în interesele inculpatului sunt declarative și este clar că inculpatul nu era autorizat și nici nu este autorizat să realizeze comercializarea marijuanaei pe teritoriul Republicii Moldova.

Enunțând prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal și analizând ordonanța de disjungere a cauzei penale (f. d. 1, V. I), raportul ofițerului principal de investigații, Vladimir Dediu (f. d. 14, V.I), procesul-verbal de percheziție (f. d. 103-104, V. I), procesul-verbal de audiere a bănuیتului și a învinuitului (f. d. 161, 167-169, V. I) și răspunsului semnat de șeful Direcției Investigații Infrațiuni legate de droguri, comisar principal Ion Țurcanu (f. d. 80 V. II), instanța de apel a conchis că inculpatul Bîzgu Petru a fost documentat conform normelor de procedură penală de Inspectoratul Național de Investigații cu mult timp până la data reținerii și audierii, astfel că inspectorii de investigații cunoșteau despre acțiunile sale ilegale. Mai mult decât atât, după reținerea sa, acesta a refuzat de a da careva declarații și doar ulterior după înaintarea ordonanței de punere sub învinuire, Bîzgu Petru a decis să colaboreze parțial cu organul de urmărire penală.

Instanța de apel a reținut că în ședința de judecată a instanței de fond, inculpatul nu a divulgat de la cine a luat drogurile respective, dar a comunicat că ar fi găsit în februarie o plantă de marijuana în comuna Colonița. În acest sens, nu s-a reținut această declarație ca o comunicare a sursei provenienței drogurilor și nici o careva divulgare a persoanelor care

ar fi contribuit la săvârșirea infracțiunii investigate.

Instanța de apel a constatat că aceste circumstanțe nu pot servi temei pentru liberarea inculpatului Bîzgu Petru de răspundere penală în baza prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal, or circumstanța de recunoaștere a vinovăției a fost luată în considerație la individualizarea pedepsei, inculpatul beneficiind de o reducere conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de apel a stabilit că inculpatul nu poate fi liberat de răspundere penală în sensul art. 217 alin. (5) Cod penal, deoarece a contribuit la descoperirea infracțiunii incriminate, doar după reținerea lui de organele de drept, iar aceasta nu poate fi considerată drept autodenunțare, predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, indicare a sursei de procurare a acestor substanțe, divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii etc.

Cu privire la solicitarea acuzatorului de stat referitor la soarta corpurilor delictive și încasării din contul inculpatului Bîzgu Petru în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 3 360 lei ca plată pentru efectuarea expertizei, instanța de apel a menținut în această parte sentința contestată.

Având în vedere solicitarea avocatului Zadorojnîi Andrei în interesele inculpatului, referitor la încasarea cheltuielilor de judecată în cauza penală dată din contul inculpatului în contul statului de a fi respinsă ca neîntemeiată, instanța de apel a reținut că, în prezenta speță au fost suportate cheltuieli de judecată legate de perfectarea rapoartelor de expertiză nr. 34/12/1-R-918 din 18.03.2020 și nr. 34/12/1-R-2323 din 15.07.2020 în sumă de 3 360 lei. Instanța de apel a considerat că soluția instanței de fond prin care a fost dispusă încasarea sumei date din contul inculpatului Bîzgu Petru, este una justificată și întemeiată, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Făcând trimitere la prevederile articolelor 142 alin. (1) și (2), 143 alin. (1) și (6), 227, 229 Cod de procedură penală și la prevederile art. 75 alin. (3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14.04.2016, instanța de apel a considerat că cheltuielile de judecată în sumă de 3 360, suportate pentru efectuarea Rapoartelor de expertiză nr. 34/12/1-R-918 din 18.03.2020 (f.d. 36 Vol. I) și nr. 34/12/1-R-2323 din 15.07.2020 (f.d. 108 Vol. I), urmează a fi achitate din contul lui Bîzgu Petru în contul statului, având în vedere că, la momentul derulării a acțiunilor de

urmărire penală aceste cheltuieli au fost suportate de stat, deoarece procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, iar în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului, ultimul urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat pentru efectuarea la caz, a expertizelor judiciare.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Bîzgu Petru, prin care invocând incidența *pct. 6, 10 și 11* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei și a sentinței cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care procesul penal să fie încetat cu liberarea lui Bîzgu Petru de răspundere penală în baza art. 217 alin. (5) Cod penal, fără achitarea cheltuielilor de judecată.

5.1 În susținerea recursului avocatul a invocat că:

- instanța de apel a evitat să se expună asupra argumentelor concrete aduse de către apărare și indicațiile directe asupra erorilor comise de instanța de fond, doar întocmai le-a repetat;

- în pct. 9 din decizie, instanța de apel a ignorat argumentele aduse de apărare și contrar prevederilor articolelor 6, pct. 28) și 93 Cod de procedură penală, din nou a inclus în lista probelor ordonanțele, care la etapa urmăririi penale, greșit au fost incluse de către acuzare: ordonanța de ridicare din 26.02.2020 (f.d. 32, Vol. I); ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict a obiectelor suspuse expertizei chimice din 09.04.2020 (f.d. 41, Vol. I); ordonanța din 23.07.2020 (f.d. 115, Vol. I);

- instanța de apel a omis de a lua în calcul, că cauza s-a examinat în procedură specială și potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală sunt aplicate limitele noi stabilite prin reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă cu închisoare, astfel limitele noi de pedeapsă sunt de la 2 ani până la 4 ani și 8 luni;

- în pct. 13.3 a deciziei, Colegiul Penal a făcut concluzia care contravine celor constatate tot în același punct, și anume se menționează, că *în conformitate cu art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante, în privința inculpatului, instanța de judecată a stabilit săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară. Tot în acest punct al Deciziei se constată, că antecedentul penal determinat de condamnarea anterioară era stins la momentul comiterii prezentei infracțiuni. Într-adevăr, cum prevede art. 111 Cod penal acest antecedent penal este stins cu anularea tuturor incapacităților și decăderilor din drepturi legate de antecedentele penale. Astfel, consideră avocatul, că constatarea instanței de fond referitor*

la circumstanța din art. 77 Cod penal nu poate fi aplicabilă în speță, deoarece contravine și art. 4 Protocolului nr. 7 CtEDO, în acest sens indicând că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele de respingere a solicitării părții apărării de aplicare a prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal, iar soluția de refuz în liberarea inculpatului de răspundere penală contrazice dispozitivului hotărârii;

- instanța de apel urma să examineze toate circumstanțele cauzei și să se expună și asupra problemei în partea dispunerii încasării cheltuielilor de judecată, care urmau a fi trecute în contul statului.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din aceste considerente, Colegiul penal constată că în susținerea recursului depus, avocatul invocă incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 11 Cod de procedură penală, care prevăd că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și există o cauză de înlăturare a răspunderii penale.*

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul constată că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată de casare a sentinței în latura penală, instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel, cercetate, verificate și analizate în decizia pronunțată.

Cu referire la hotărârile organului de urmărire penală criticate în cererea de recurs de avocat, *precum că nu urmau a fi incluse în lista probelor ordonanța de ridicare din 26.02.2020 (f.d. 32, Vol. I); ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict a obiectelor suspuse expertizei chimice din 09.04.2020 (f.d. 41, Vol. I); ordonanța din 23.07.2020 (f.d. 115, Vol. I)*, Colegiul penal atestă că instanța de apel just le-a apreciat ca fiind pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele. Or, din analiza materialelor cauzei, se constată că ordonanțele respective au fost emise în cadrul cauzei penale nr. 2019320037 pornite la 04.02.2019, materialele căreia ulterior au fost disjuse prin ordonanța de disjungere cauzei penale într-o procedură separată din 31.07.2020, cu acordarea cauzei penale disjuncte numărul de ordine 2020020807 (cauza penală de învinuire a cet. Bîzgu Petru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal).

Mai mult decât atât, pornind de la relevanțele articolelor 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Potrivit materialelor cauzei, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță.

Critica recurentului privitor la *omisiunea instanței de apel de a lua în calcul că cauza s-a examinat în procedură specială și potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală sunt aplicate limitele noi*, nu și-a găsit confirmare, Colegiul penal constatând că instanța de apel, în pct. 13.8, 13.9 a deciziei adoptate amănunțit a descris concluzia de menținerea a sentinței în această parte. Mai mult decât atât, instanța de apel nu s-a rezumat doar a transcrie

raționamentele primei instanțe de respectare a prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, dar a și indicat limite noi a pedepsei stabilite, menționând că, „... reieșind din noile limite ale pedepsei prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal coroborat cu art. 364¹ Cod de procedură penală și anume limita minimă de 2 ani închisoare (3 ani – 1/3 din 3 ani) și limita maximă de 4 ani și 8 luni închisoare (7 ani – 1/3 din 7 ani).”

Colegiul penal constată că instanța de apel just a calculat și a argumentat răspunsul oferit apelantului la această critică, expusă și în cererea de recurs ordinar, concluzionând asupra aceluiași limite de pedeapsă: de la 2 ani până la 4 ani și 8 luni.

Totodată, instanța de apel corect a statuat că instanța de fond întemeiat a considerat că în privința inculpatului Bîzgu Petru, este proporțională aplicarea unei pedepse principale sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că individualizarea pedepsei este un proces personal - rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

În aceste condiții, Colegiul penal consideră corectă concluzia instanței de apel că pedeapsa stabilită de instanța de fond este motivată, individualizată și aplicată inculpatului în acord cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, dar și luând în calcul pericolul social sporit al păstrării, transportării, distribuirii și înstrăinării drogurilor, ținând cont de circumstanțele atenuante, întemeiat s-a statuat că în privința inculpatului este proporțională aplicarea unei pedepse principale sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis, precum și o pedeapsă complementară obligatorie – privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 5 (cinci) ani.

Cu referire la mențiunea recurentul, precum că *în pct. 13.3, instanța de apel a făcut concluzia care contravine celor constatate tot în același punct*, Colegiul penal statuează că, deși instanța de apel constată faptul condamnării anterioare menționând că antecedentele penale sunt stinse, aceasta nu reprezintă o eroare gravă de drept, condamnarea anterioară a inculpatului

reprezentând o caracteristică a personalității, din care considerente nu atrage după sine aprecierea soluției ca fiind una eronată.

Cât privește alegațiile recurentului precum că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele de respingere a solicitării de liberare de răspundere penală a inculpatului în legătură cu contribuția la descoperirea sau contracararea infracțiunii ce ține de circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora*, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a argumentat soluția de neaplicare a prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal în pct. 16-17.1 a deciziei (f.d. 185-187, Vol. II). Iar cu referire la subiectul care urmează să suporte cheltuielile de judecată, instanța de apel s-a expus în pct. 18-18.2 a deciziei emise (f.d. 187-189, Vol. II).

În pofida răspunsurilor argumentate și întemeiate oferite de instanța de apel, Colegiul penal, cu risc de reiterare, consideră oportun de a invoca că în baza art. 217 alin. (5) Cod penal, liberarea de răspundere penală pentru infracțiunile prevăzute la art. 217 și art. 217¹ Cod penal este posibilă în cazul în care există una din două condiții: a) predarea benevolă de către persoană a drogurilor, etnobotanice sau analoagelor acestora; b) acțiunile active ale persoanei care contribuie la descoperirea sau curmarea infracțiunilor legate de circulația unor astfel de substanțe: autodenunțare, divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, indicarea sursei de procurare a drogurilor, etnobotanice sau analoagelor acestora, participarea la depistarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor dobândite în rezultatul comiterii infracțiunii. Caracterul benevol se exprimă prin absența unei situații în care persoana respectivă se vede nevoită să predea substanțele menționate reprezentanților organelor de drept, deoarece acestea, într-un fel sau altul, vor fi confiscate.

Nu poate fi considerată ca predare benevolă a drogurilor, etnobotanice sau analoagelor acestora lăsarea unui bilet scris printre substanțele respective, în care se menționează năzuința autorului biletului de a le preda organelor abilitate. În cazul reținerii persoanei, precum și al desfășurării acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea drogurilor, etnobotanice sau analoagelor acestora, predarea acestor substanțe la solicitarea persoanei responsabile, care desfășoară acțiunile menționate, nu poate servi drept temei pentru aplicarea prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal.

Potrivit alin. (5) art. 217 Cod penal, prin contribuție activă trebuie să se înțeleagă înlesnirea în mod efectiv, real, care să presupună consecința scontată la apariția sau dezvoltarea acțiunilor socialmente utile. Persoana poate contribui la descoperirea infracțiunii ce ține de circulația substanțelor

narcotice, psihotrope sau analoagelor lor atunci când aceasta este în proces de săvârșire sau când ea deja a fost săvârșită. Ea poate înlesni contracararea infracțiunii atunci când aceasta se află la etapa de pregătire.

Prin urmare, Colegiul menține concluzia instanței de apel pe care o consideră ca fiind una întemeiată, precum că prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal nu sunt aplicabile în situația dată, iar la menținerea sentinței prin care i-a fost stabilită pedeapsa, s-a ținut cont pe deplin de principiile de aplicare și individualizare a pedepsei, corect considerând că inculpatul urmează să execute real pedeapsa închisorii stabilite.

Colegiul penal consideră întemeiată concluzia instanței de apel de neaplicare a prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal, fiind just constatat că inculpatul a contribuit la descoperirea infracțiunii incriminate, doar după reținerea lui de organele de drept, iar aceste împrejurări nu pot servi la aplicarea instituției liberării de răspundere penală.

Colegiul penal, analizând argumentele recurentului invocate în acest sens, în raport cu decizia contestată, învederează că concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste, întemeiate și argumentate pe deplin, iar argumentele recurentului, instanța de recurs le consideră neîntemeiate și pur declarative.

Referitor la eroarea invocată de avocatul-recurent prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală și anume că, există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, Colegiul concluzionează, că acest temei pentru declararea recursului ordinar, de asemenea nu și-a găsit confirmare la examinare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent, mai mult ca atât, asupra cauzei care în opinia recurentului ar înlătura răspunderea penală, instanța de recurs s-a expus mai sus în prezenta decizie.

Totodată, Colegiul penal reține faptul că, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar decizia atacată nu prezintă deficiențe de motivare, fiind oferite răspunsuri la toate criticile aduse, atât în mod separat pentru fiecare argument, cât și prin însușirea concluziilor instanței de apel, care fiind analizate au fost considerate întemeiate și complet motivate.

La caz, Colegiul penal consideră că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia acesteia cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse individualizate în conformitate cu prevederile legale și nu sunt incidente cazurile de casare invocate în

speță și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) 10) și 11) Cod de procedură penală.

În concluzie, instanța de recurs indică faptul că erorile la care face trimitere recurentul nu au fost depistate în decizia instanței de apel, deci temei pentru a interveni întru modificarea acesteia nu sunt, deoarece atât prima instanță, cât și instanța de apel, în hotărârile sale și-au motivat pe deplin și desfășurat concluziile sale, Colegiul penal va susține concluziile instanțelor de fond, fiind solidar cu argumentarea motivată a hotărârilor instanțelor inferioare.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că recursul ordinar declarat de către avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Bîzgu Petru, este vădit neîntemeiat, din care motiv se decide inadmisibilitatea acestuia.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Bîzgu Petru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, în cauza penală în privința lui *Bîzgu Petru XXXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **17 decembrie 2021.**

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana